

ната въ Сливенъ (края на XVIII-я вѣкъ). Като езикови послѣдици отъ това течение могатъ да се посочатъ сума грѣцки думи въ сливенския говоръ, днесъ малко или много изкривени или забравени, напр.: фтасвамъ, наваксвамъ, педепсвамъ, сарандисвамъ се, сколасвамъ, калесвамъ, и т. н. Часть отъ сливенската номенклатура е пострадала подъ това влияние; това се види още и отъ името на прочутия изворъ подъ мѣнастиря Св. Петка, наричанъ Вриза, или карикатурно Ориза, отъ грѣцкото врисисъ = изворъ. Възможно е самото име на връха Катъгово да е отъ грѣцкото катего = бурлива, мрачна планина или мѣсто. Раковски твърди, че името на селото Сотирия, между горния изворъ и подъ казания връхъ, е грѣцки прѣводъ на българското Спасъ = Сотирость, обаче това е съмнително. Ако може да става дума за прѣводъ, той ни отнася на една епоха прѣди идването на турцитѣ, тъй като въ похвалната поема на Мануилъ Фила (за началото на XIV-я вѣкъ) въ сливенско се споменува Сотирополисъ, вѣроятно днешното село Сотирия.

Не само Кадж-Къой (Клуцохоръ) е било прѣведено на грѣцки, но и Енидже-Кариеси (Ени-Къой, Ново-Село), за да се чуе името Неохорионъ (Νεοχωρίον). Обаче въ квартала Ново-Село, дѣто грѣкоманщината е била непозната, това погрѣчено име не си е пробило пѣтъ, а се е запазило само въ писани документи. Така, то се срѣща въ единъ грѣкомански надписъ на прилежащия къмъ тоя кварталъ Камененъ мостъ (Ташъ Къопрю), който въ послѣдната си форма е билъ издигнатъ въ 1839 г.¹⁾

И тъй, названието Клуцохоръ или Кулцохоръ е погрѣчено Кадж-Къой (сѣдийско село). Наричало се е прѣди Кадж-Къой, защото заселването му е свързано съ сливенския кадия, име на първитѣ тукъ прѣдставители на турската власть, и въ тая смисълъ кадия не е значело просто мирови сѣдия или другъ ограниченъ органъ на правосѣдието, а сѣщеврѣменно и военно-административенъ началникъ на дадено заселище. Споредъ прѣданието, тоя неизвѣстенъ кадия, лично той собственикъ или не на

¹⁾ По-рано сѣщо е билъ камененъ — Ташъ Къопрю. По прѣдание, правенъ е отъ болярката Дража.